

I.M. WIM VAN GERVEN

Liefde voor altijd

Een interview met Wim van Gerven is er voor het *New Financial Magazine* niet meer van gekomen. Couturier, beeldend kunstenaar, actuaris, duurzaamheidsactivist, avant-gardist. Voor hen die Wim niet gekend hebben, lijkt dit wellicht wat veel, maar niets is minder waar. Wim van Gerven was het allemaal. Hij vervulde de verschillende rollen met volledige toewijding.

TEKST AMBA ZEGGEN

Het interview stond al in zijn agenda. Het is er niet van gekomen. Op 10 juni overleed hij plotseling in Fano (Marche, Italië). Wim had een bijzonder inspirerend verhaal te vertellen over zijn grootste passie: haute couture, kleding ontwerpen en maken. Dit ging niet alleen over het vervaardigen van mooi textiel, integendeel. Ver voordat het begrip duurzaamheid was ingeburgerd, zei Wim het volgende: “Ik wil alleen unieke stukken maken. Daarbij streef ik naar langdurige relaties met mijn klanten. Eén van de dingen waar het bij mij om gaat, is dat er een symbiose ontstaat tussen kleding en klant. Dat alles op zijn plaats valt. Daarbij zoek ik altijd naar de liefde van de klant voor dat unieke stuk. Wil de klant het stuk voor lange

tijd dragen, wil ze het koesteren, wil ze het later eventueel laten vermaken zodat het een tweede leven krijgt. Dit alles onder de noemer duurzaamheid. Je koopt kleding niet als hype, maar als een deel van jezelf, het verheft je. De klant heeft hierbij dus veel inspraak.”

Met andere woorden, Wim zijn missie was kleding te ontwerpen voor altijd. Bij hem het tegendeel van *ultra fast fashion*. Hij wilde de klant verliefd laten worden op het kledingstuk. Zodat men er geen afscheid meer van zou kunnen nemen en de klant er ook alles aan zou willen doen om het te vermaken. Wegdoen was geen optie.

OP AANVRAAG

Het streven van Wim was om unieke kledingstukken op aanvraag van een klant te kunnen maken. Dat was voor hem duurzaamheid. Hij zei daarover: “En daarmee leg ik meteen een vinger op de zere plek van de mode-industrie. Hoe kan het dat je op een humane wijze voor één euro een T-shirt kunt maken, dat begrijp ik niet eens. En ik ben van mening dat het beter is om enkele mooie kledingstukken te hebben die je koestert dan een hele kast vol die je het volgende seizoen weer wilt vervangen. Bij die gedachte begint duurzaamheid.”

DELEN

Wim wilde overigens zijn talenten graag delen. “Als ik in de toekomst kijk,

zie ik een couturestudio waarin het meester-gezel principe van kracht is. Alle technieken worden overgedragen aan een jonge generatie die deze bewaart en verder ontwikkelt. De gezellen krijgen allen ook de gelegenheid om zelf te ontwerpen om zodoende de volledige weg naar zelfstandig kunstenaarschap te creëren. Dit alles vanuit de langetermijngedachte, waarbij we zoveel mogelijk in het heden aanwezig zijn, kijkend naar de kwaliteit en de buitenissigheid van het huidige product dat we in onze handen vorm geven. Waarbij klanten bereid zijn om een paar dagen te wachten op hun creatie omdat ze weten dat ze die een leven lang zullen koesteren”.

Kortom niet alleen zelf profiteren van visie en talent, maar je talenten delen om de aarde duurzamer te maken.

GROOT GEMIS

Wim heeft zijn droom niet verder kunnen uitbouwen. Hij was van plan om met ingang van zijn pensioen zich volledig te wijden aan een duurzame invulling van het couturierschap. In juni van dit jaar, vlak voor zijn pensioen, is Wim onverwachts overleden. Een groot gemis voor zijn kinderen en kleinkinderen en iedereen die hem lief heeft. En een groot verlies omdat deze wereld enorm veel behoefte heeft aan vooruitstrevende en inspirerende mensen zoals Wim. ■